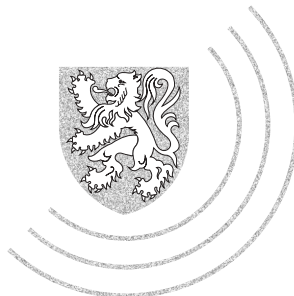

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

22 april 2002

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Sonja Becq, de heer Jan Laurys,
mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Ingrid van Kessel en de heer Gilbert Vanleenhove –
betreffende een toekomstgericht beleid dat meer perspectieven biedt aan verpleegkundigen**

ADVIES

van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Zie :

504 (2000-2001)

– Nr. 1 : Voorstel van resolutie

SERVSOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD
VAN VLAANDERENBrussel, 17 april 2002
50 MDsv041601Aan de Heer Norbert DE BATSELIER
Voorzitter Vlaams Parlement

1011 BRUSSEL

Mijnheer de Voorzitter,

Op 26 maart 2002 heeft u de Raad om advies verzocht over het voorstel van resolutie betreffende een toekomstgericht beleid dat meer perspectieven biedt aan verpleegkundigen (Vlaams Parlement, stuk 504 (2000-2001), Nr1).

De Raad heeft de Sectoriële Commissie Welzijns- en Gezondheidszorg gevraagd haar standpunt te formuleren ten aanzien van het vermelde voorstel van resolutie.

Wij hebben de eer, Mijnheer de Voorzitter, u hierbij in kennis te stellen van de visie vanuit de Sectoriële Commissie Welzijns- en Gezondheidszorg in deze aangelegenheid.

Pieter Kerremans,
Administrateur-generaal.

Met bijzondere hoogachting,

Philippe Muyters,
Voorzitter.

SECTORIELE COMMISSIE
WELZIJS- EN GEZONDHEIDSZORG

SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD
VAN VLAANDEREN

**VISIE VANUIT DE SECTORIËLE COMMISSIE WELZIJS- EN
GEZONDHEIDSZORG**

TEN AANZIEN VAN

**HET VOORSTEL VAN RESOLUTIE BETREFFENDE EEN
TOEKOMSTGERICHT BELEID DAT MEER PERSPECTIEVEN BIEDT
AAN VERPLEEGKUNDIGEN**

(Vlaams Parlement, Stuk 504 (2000-2001) – Nr 1, 13 december 2000)

Brussel, 12 april 2002
MD120402

Vooraf

De Sectoriële Commissie Welzijns- en Gezondheidszorg heeft vragen bij de opportuniteit van een adviesvraag over een voorstel van resolutie dd. 13 december 2000 dat inmiddels op meerdere vlakken door de realiteit is achterhaald. Bovendien maakt de adviestermijn van 30 dagen dat de raadpleging van en overleg tussen organisaties over dergelijk breed thema niet kan uitmonden in een diepgaand inhoudelijk advies. De overheid kan maximaal baat halen uit door haar gevraagd advies door, al naargelang het geval, de meest geëigende instantie aan te spreken en de tijd te gunnen in functie van de omvang en complexiteit van de probleemstelling. Zo niet ontstaat versnippering in de adviesverstrekking en/of een pro forma werking.

Ten gronde:

1. De Sectoriële Commissie Welzijns- en Gezondheidszorg distantieert zich van de toelichting bij het voorstel van resolutie. De perceptie van de probleemstelling is op het terrein genuanceerder en zeer relatief in vergelijking met buurlanden. Zonder de polemiek te willen openen betwisten de sociale partners met klem dat de federale en Vlaamse akkoorden in de sector niets zouden oplossen aan het door de indieners van de resolutie als probleem geformuleerd thema. Ondermeer de velen anders-gekwalficeerden die in het kader van deze akkoorden studeren voor verpleegkundige met behoud van loon, vormen hiervan een bewijs.
2. De Sectoriële Commissie Welzijns- en Gezondheidszorg stelt vast dat de gestelde vragen aan de Vlaamse regering enerzijds observatie-, registratie- en studietaken betreffen die inmiddels - niet in het minst door mede-inspanningen vanuit de sector – deels uitvoering kennen. Anderzijds betreft de vraag aan de Vlaamse regering de opstelling van een actieplan. Het is onaanvaardbaar dat de desgevallende opstelling van dergelijk actieplan niet dominant in samenspraak met de sociale partners van de sector zou gebeuren gegeven de vaststelling dat slechts de sociale partners in de voorbije vijftien jaar een “staat van dienst” kunnen voorleggen zowel op het terrein van de loon- en arbeidsvoorwaarden als het imago, het instellen van hefbomen om mogelijke tekorten af te houden. De hefbomen van een actieplan dienen dus onvoorwaardelijk samen met de sociale partners van de sector te worden vastgelegd.

In deze context beschouwt de Sectoriële Commissie Welzijns- en Gezondheidszorg de in het voorstel van resolutie opgenomen krachtlijnen dan ook als voorbarig. Bovendien zijn deels van de actiepunten achterhaald (bvb. de vraag naar bijkomende specialisaties), deels minder op hun plaats (bvb. wetenschappelijk onderzoek).

Algemeen kan het lobbywerk van om het even welke beroepsgroep niet in de plaats treden van de betrachting van de sociale partners van de sector voor het veilig stellen van het meer algemeen belang.
